

TARBIJAVAIIDLUSTE KOMISJONI OTSUS

Asja number 19-1/24-07189
Otsuse kuupäev 20.08.2024
Komisjoni koosseis Mihkel Kivisalu

Tarbija
Kaupleja Osaühing AIASÕBER (10209468)

Tarbija nõue Kauba saate- ja tagastuskulu 11.29 euro hüvitamine.

Resolutsioon:

Rahuldada tarbija avaldus. Kaupleja peab tagastama tarbijale saatekulud summas 11.29 eurot.

2. Komisjoni otsus täidetakse 30 päeva jooksul, arvates selle Tarbijakaitse ja Tehnilise Järelevalve Ameti veebilehel avaldamise päevale järgnevast päevast. Kui vaidlevad pooled ei nõustu komisjoni otsusega, on neil õigus pöörduda sama vaidluse läbivaatamiseks maakohtusse.

Asjaolud:

09.05.2024 tellis Tarbija Kaupleja e-poest aiasober.ee lillesibulad.

11.05.2024 sai Tarbija kauba kätte. Kaup erines e-poes väljas olnud tootepildist.

Tarbijale üle antud lillesibulate pakendil on teistsuguste värvitoonidega (kirjumad) lilled. E-kaupluses väljas olnud toote pakendil olid lilled erinevate värvidega, kuid mitte kirjud (lillesüdamed teist värvi). Tarbija ei soovinud oma aeda selliseid lilli ja tagastas kauba.

Kuna antud juhul e-kaupluses olev pilt ja Tarbija kättesaadud toode erinesid üksteisest, loeb Tarbija kauba lepingutingimustele mittevastavaks. Tarbija väitel ei oleks ta kaupa tellinud, kui kauba juures oleks olnud kirjude gladioolide pilt, kuna ta soovis samatoonilisi lilli, mitte kirjusid.

Tarbija soovib ka saatmiskulude hüvitamist.

Kaupleja keeldub saatekulude tagastamisest ja leiab, et üleantud toode vastab lepingutingimustele.

Tarbija on tasunud kauba eest 9.95 eurot, kauba kättetoimetamise kulu 6.90 eurot ja tagasisaatmise kulu 4.39 eurot.

Kaupleja on tagastanud kauba maksumuse 9.95 eurot.

Tarbija soovib nii kauba temani toimetasmise saatekulu kui tagastuskulu hüvitamist 11.29 eurot.

Kaupleja seisukoht:

Tarbija soovis tellida madalakasvuliste gladioolide sibulaid tootja segupakendis. Aiasõber saatis kliendile täpselt selle toote, mida klient oli soovinud. Klient väljendas rahulolematust pakendil oleva pildiga, mis ei klapi e-poes näha olevate piltidega. Kliendile selgitati, et pilt on illustratiivne ja tootja segus pole sorte võimalik tuvastada. Kui klient soovinuks kindlaid sorte saada, siis pidanuks ta tellima madalakasvuliste gladioolide kindlaid sorte, mis olid samuti tol hetkel Aiasõbra e-poes saadaval. Kliendile selgitati ka asjaolu, et taimse paljundusmaterjali puhul on tegemist eluslooduse tootega, mida pole üksüheselt seoses looduse arengute paljususega võimalik fotode kaudu edasi anda. Lõpptulemus selgub alles siis, kui taimne paljundusmaterjal on istutatud, edukalt üles kasvatatud ja on puhkenud õide. Kliendil olnuks võimalus näiteks küsida rohkem infot telefoni teel, kuid tema seda ei teinud. Tellides Aiasõbra e-poest gladioolide sibulaid, nõustus klient Aiasõbra tellimiskorraga ja sealhulgas sellega, et kauba saate- ja tagastamise kulud jäävad kliendi kanda. Mis puudutab gladioolide õite kirjususust ja/või ühetoonilisust, siis ka seda pole võimalik segupakendi puhul kindlaks teha. Pakendis võib leiduda nii ühtesid kui teisi. Oluline on vaid see, et pakendis olevad sibulad peavad kuuluma madalakasvulistele gladioolidele. Sibulad peavad olema elujõulised ning vastama pakendil näidatud suurusele. Selles osas olid nõuded täidetud ja kliendil pretensioone polnud.

Olukord piltide puhul olnuks teistsugune juhul, kui klient oleks tellinud kindlate sortide sibulaid, mille puhul on soovituslik, et pilt vastaks võimalusel sordikirjeldusele. Kliendi poolt tagastatud kaup oli rikkumata, pakend oli korras, toode nägi endiselt kaubanduslikult hea välja ning Aiasõber tagastas kliendile kauba maksumuse 100%, kuid jättis rahuldamata kliendi soovi tasuda kliendi poolt esitatud kalkulatsiooni alusel transpordikulud.

Komisjoni põhjendus:

Tarbijakaitseseaduse § 51 järgi lahendatakse vaidlus poolte kirjalikult esitatud ning sekretariaadi kogutud teabe ja tõendite alusel. Menetluses kogutud tõendite ja ütluste põhjal leiab komisjon, et tarbija avaldus kuulub rahuldamisele. Võlaõigusseaduse (VÕS) § 3 p 1 järgi tekib võlasuhe muu hulgas lepingust. Võlaõigusseaduse § 208 lg 1 sätestab, et asja müügilepinguga kohustub müüja andma ostjale üle olemasoleva, valmistatava või müüja poolt tulevikus omandatava asja ning tegema võimalikuks omandi ülemineku ostjale, ostja aga kohustub müüjale tasuma asja ostuhinna rahas ja võtma asja vastu. VÕS § 208 lg 4 kohaselt on tarbijalemüük asja müük müügilepingu alusel, mille puhul tarbijale müüb vallasasja müüja, kes sõlmib lepingu oma majandus- või kutsetegevuses. Poolte vaheline leping vastab tarbijalemüügi tunnustele VÕS § 208 lg 4 tähenduses. Tarbija ostis kauplejalt lillesibulad.

Esitatud tõenditest nähtub, et vaidlus on müüdud asja lepingutingimustele mittevastavuses (VÕS § 217) ning kas kaupleja vastutab asja mittevastavuse eest (VÕS §-id 103 ja 218). Müügilepingu alusel ostjale üleantava asja puhul on müüja vastutuse esmaseks eelduseks asja mittevastavus lepingutingimustele (VÕS § 217 lg 1-2). Et tarbijal oleks õigus tugineda asja lepingutingimustele mittevastavusele, on tarbijal kohustus kauplejat puudustest teavitada (RKo 2-14-37663/54). Asjas kogutud materjalidest nähtub, et tarbija teavitas korrektselt kauplejat puudustest. Puuduse sisuks

oli asjaolu, lillesibluad erinesid e-poes olnud tootepildist. E-kaupluses väljas olnud toote pakendil olid lilled erinevate värvidega, kuid mitte kirjud (lillesüdamed teist värvi). Tarbija ei soovinud oma aeda selliseid lilli ja tagastas kauba.

VÕS § 217 järgi on müüja põhikohustuseks anda ostjale üle lepingu tingimustele vastav asi, ostjale üleantav asi peab vastama kokkulepitule koguse, kvaliteedi, liigi, kirjelduse ja pakendi osas. VÕS § 217(1) lg 2 p 1 alusel loetakse asi lepingutingimustele vastavaks, kui selle kirjeldus, liik, kogus, kvaliteet, kasutusviis, ühilduvus, koostalitlusvõime ja muud omadused vastavad kokkulepitud tingimustele. Lisaks eeltoodule tuleb lähtuda ka VÕS § 217(1) lg 3 p 2, mis sätestab, et asi peab olema seda liiki asjadele tavaliselt omases koguses ja omase kvaliteedi ning tavaliste toimivusomadustega, sealhulgas vastupidavuse, kasutusviisi, ühilduvuse ja turvalisuse poolest, mida tarbija võib mõistlikult eeldada, lähtudes asja olemusest ning arvestades müüja enda poolt või tema nimel või tehinguahela varasemates etappides osalenud muude isikute, sealhulgas tootja poolt asja suhtes avalikult tehtud avaldusi, eelkõige reklaamimisel või märgistusel. VÕS § 218 lg 2 kohaselt tarbijalemüügi puhul vastutab müüja asja lepingutingimustele mittevastavuse eest, mis ilmneb kahe aasta jooksul alates asja ostjale üleandmisest. VÕS § 218 lg 2(2) kohaselt tarbijalemüügi puhul eeldatakse, et ühe aasta jooksul alates asja ostjale üleandmisest ilmnenu lepingutingimustele mittevastavus oli olemas asja üleandmise ajal, kui selline eeldus ei ole vastuolus asja või puuduse olemusega.

Materjalidest nähtub, et tarbija on omalt poolt esitanud fotod ning nendelt nähtub, et kaup on erinev e-poe pildil. Komisjon selgitab, et ka müügikuulutuses esitatud teave võib kujutada endast müügieseme kokkulepitud omadusi VÕS § 217 lg 2 p 1 mõttes. Kui müügikuulutuses esitatu ei vasta tõele, tuleb sellele lepingus tähelepanu juhtida või vähemalt sellest selgelt ostjale teatada (RKO 3-2-1-46-17). Esitatud tõenditest ei nähtu erisusi, et tarbija oleks olnud teadlik, et lillesibulad on hoopis kirjud, mitte erinevad värvid.

Komisjon märgib, et VÕS § 76 lg 1 kohaselt kohustus tuleb täita vastavalt seadusele või lepingule. VÕS § 100 näeb ette, et võlasuhtest tuleneva kohustuse rikkumiseks on sellest tuleneva kohustuse täitmata jätmine või mittekohane täitmine, sealhulgas täitmisega viivitamine. Komisjoni hinnangul on tegemist kohustuse rikkumisega olukorras, kus müüja kokkulepitust erineva toote.

Komisjoni hinnangul on rikkumine käsitletav lepingu mittekohase täitimisena. Eeltoodust tulenevalt leiab komisjon, et tarbijale anti kaupleja poolt üle lepingutingimustele mittevastav asi. Kaupleja on müügilepingut oluliselt rikkunud. Kaupleja ei ole ümber lükanud tarbija väiteid ehk asjaolu, et kaupleja ei vastuta lepingutingimuste mittevastavuse osas.

Komisjon selgitab, et lisaks põhisummale on kauplejal ka kohustus saatekulud tagastada. Seega on tarbijal õigus kogusummale.

VÕS § 223 lg 1 p 4 kohaselt on ostjal õigus taganeda, kui lepingutingimustele mittevastavus on nii tõsine, et õigustab kohest müügilepingust taganemist. Tarbija on põhistanud ja tõendanud, et tal esines alus lepingust taganeda. VÕS § 189 lg 1 alusel lepingust taganemise korral võib kumbki lepingupool nõuda tema poolt lepingu alusel üleantu tagastamist ning saadud viljade ja muu kasu väljaandmist, kui ta tagastab kõik üleantu. Taganemisest tulenevad kohustused peavad lepingupooled täitma üheaegselt.

TKS § 60 lg 2 järgi kui pooled komisjoni otsusega ei nõustu ja seda ei järgi võivad nad pöörduda sama vaidluse läbivaatamiseks maakohtusse.

Mihkel Kivisalu

/allkirjastatud digitaalselt/